

Blekinge Tekniska Högskola

DV1464/DV1493 - DATORTEKNIK

Bibliotek för in- och utmatning (Intel x64 assembler)

FÖRFATTARE: CARINA NILSSON

Innehåll

1	Inle	edning		2
2	Utf	tförande och redovisning		
3	Förutsättningar			2
4	$\mathbf{Uppgift}$			
		4.1.1 4.1.2 4.1.3	ning	3 3
	4.0	4.1.4 4.1.5 4.1.6	getChar	4
	4.2	4.2.1 4.2.2 4.2.3	tning outImage putInt putText	5 5 5
	4.3	4.2.4 4.2.5 4.2.6 Körexe	putChar getOutPos setOutPos empel med testprogrammet	5 5
5	$\operatorname{Lit}\epsilon$	et exen	npelprogram	6

1 Inledning

Syftet med den här lilla projektlabben är att bli bekant med ytterligare en processortyp, Intel (eller AMD som är kompatibel). Assemblerspråk för denna processortyp finns i olika syntaxvarianter. I projektuppgiften ska AT&T-syntax som dominerar i Unix-världen användas. Det är den som gcc (gas) följer. Det finns en annan variant som kallas Intelsyntax som är omvänd och som används i Windows-världen.

Uppgiften består i att skriva ett litet bibliotek med rutiner för in- och utmatning av text. Biblioteksrutinerna ska kunna anropas från ett högnivåprogram skrivet i t ex programspråket C. Det är då viktigt att hålla sig till samma konventioner som kompilatorn gör för hur register och stack används. Annars kommer rutinerna inte att fungera tillsammans med högnivåkoden. In- och utmatning på lägsta nivå är ganska besvärligt och innefattar hantering av avbrott, men själva avbrottshanteringen ingår inte i den här uppgiften.

2 Utförande och redovisning

Uppgiften görs lämpligen i grupper om två. Annan gruppstorlek ska godkännas av handledaren. Grupper med tre eller fler deltagare accepteras inte! Observera att uppgiften tar väsentligt mycket mer tid i anspråk än de schemalagda handledningstillfällena. När hela uppgiften är implementerad laddas koden upp i inlämningsmappen på It's Learning.

Observera att det är inte tillåtet att kopiera kod som någon annan än gruppmedlemmarna har konstruerat.

3 Förutsättningar

I Unix/Linux betraktas alla enheter som filer, och att läsa från tangentbordet är att läsa från "filen" stdin. Att skriva till terminaldisplayen är att skriva till "filen" stdout. För den råa överföringen får endast de färdiga C-rutinerna fgets och puts användas. De rutinerna blir gränssnittet mot systemet och avbrottshanteringen, och gör att avbrott inte behöver hanteras av de biblioteksrutiner som ska skrivas inom ramen för uppgiften. Rutinen fgets används på följande sätt: fgets(buffert, antal, fil) i C, där buffert är adressen till ett minnesutrymme till vilket den lästa raden ska sparas, antal är det maximala antalet tecken att läsa och fil anger varifrån läsningen ska ske. Rutinen läser normalt till dess att ny rad (Newline = EOL) eller filslut (End of File = EOF) påträffas. Strängen läggs i bufferten och avslutas med NULL-tecknet (ASCII-kod 0). I assemblerspråk för Intel x64 kan ett anrop till fgets se ut så här:

```
someCode:
1
2
             movq
                      $buf, %rdi
                                       # lägg i buf, där buf är en bit reserverat minne
3
4
             movq
                      $5, %rsi
                                       # högst 5-1=4 tecken (NULL räknas ju också)
                      stdin, %rdx
                                       # från standard input stdin=$0 om ej def.
5
             movq
             call
                      fgets
```

Det finns en motsvarande rutin puts för utmatningen, som i C anropas enligt: puts(buffert) . Funktionen skriver ut minnesinnehållet som buffert refererar till som en sträng, tills ett NULL-tecken påträffas.

4 Uppgift

Uppgiften går ut på att implementera rutiner för att hantera inmatning och utmatning av data. För att klara av det behöver man reservera plats för två olika systembuffertar, en för inmatning och en för utmatning. Var och en av dessa buffertar behöver också någon variabel som håller reda på aktuell position i respektive buffert. Eftersom ett bibliotek ska implementeras måste nedanstående specifikation följas. Biblioteket ska ligga i en separat fil som kompileras och länkas tillsammans med testprogrammet Mprov64.s när sluttestet sker.

4.1 Inmatning

De rutiner som ska implementeras för *inmatning* är följande:

4.1.1 inImage

Rutinen ska läsa in en ny textrad från tangentbordet till er inmatningsbuffert för indata och nollställa den aktuella positionen i den. De andra inläsningsrutinerna kommer sedan att jobba mot den här bufferten. Om inmatningsbufferten är tom eller den aktuella positionen är vid buffertens slut när någon av de andra inläsningsrutinerna nedan anropas ska inImage anropas av den rutinen, så att det alltid finns ny data att arbeta med.

4.1.2 getInt

Rutinen ska tolka en sträng som börjar på aktuell buffertposition i inbufferten och fortsätta tills ett tecken som inte kan ingå i ett heltal påträffas. Den lästa substrängen översätts till heltalsformat och returneras. Positionen i bufferten ska vara det första tecken som inte ingick i det lästa talet när rutinen lämnas. Inledande blanktecken i talet ska vara tillåtna.

Ett plustecken eller ett minustecken ska kunna inleda talet och vara direkt följt av en eller flera heltalssiffror. Ett tal utan inledande plus eller minus ska alltid tolkas som positivt. Om inmatningsbufferten är tom eller om den aktuella positionen i inmatningsbufferten är vid dess slut vid anrop av getInt ska getInt kalla på inImage, så att getInt alltid returnerar värdet av ett inmatat tal.

Returvärde: inläst heltal

4.1.3 getText

Rutinen ska överföra maximalt n tecken från aktuell position i inbufferten och framåt till minnesplats med början vid buf. När rutinen lämnas ska aktuell position i inbufferten vara första tecknet efter den överförda strängen. Om det inte finns n st. tecken kvar i inbufferten avbryts överföringen vid slutet av bufferten. Returnera antalet verkligt överförda tecken. Om inmatningsbufferten är tom eller aktuell position i den är vid buffertens slut vid anrop av getText ska getText kalla på inImage, så att getText alltid läser över någon sträng till minnesutrymmet sombuf pekar till. Kom ihåg att en sträng per definition är NULL-terminerad.

Parameter 1: adress till minnesutrymme att kopiera sträng till från inmatningsbufferten (buf i texten)

Parameter 2: maximalt antal tecken att läsa från inmatningsbufferten (n i texten)

Returvärde: antal överförda tecken

4.1.4 getChar

Rutinen ska returnera ett tecken från inmatningsbuffertens aktuella position och flytta fram aktuell position ett steg i inmatningsbufferten ett steg. Om inmatningsbufferten är tom eller aktuell position i den är vid buffertens slut vid anrop av getChar ska getgetChar kalla på inImage, så att getChar alltid returnerar ett tecken ur inmatningsbufferten.

Returvärde: inläst tecken

4.1.5 getInPos

Rutinen ska returnera aktuell buffertposition för inbufferten.

Returvärde: aktuell buffertposition (index)

4.1.6 setInPos

Rutinen ska sätta aktuell buffertposition för inbufferten till n. n måste dock ligga i intervallet [0,MAXPOS], där MAXPOS beror av buffertens faktiska storlek. Om n<0, sätt positionen till 0, om n>MAXPOS, sätt den till MAXPOS.

Parameter: önskad aktuell buffertposition (index), n i texten.

4.2 Utmatning

De rutiner som ska implementeras för utmatning är följande:

4.2.1 outImage

Rutinen ska skriva ut strängen som ligger i utbufferten i terminalen. Om någon av de övriga utdatarutinerna når buffertens slut, så ska ett anrop till outImage göras i dem, så att man får en tömd utbuffert att jobba mot.

4.2.2 putInt

Rutinen ska lägga ut talet n som sträng i utbufferten från och med buffertens aktuella position. Glöm inte att uppdatera aktuell position innan rutinen lämnas.

Parameter: tal som ska läggas in i bufferten (n i texten)

4.2.3 putText

Rutinen ska lägga textsträngen som finns i buf från och med den aktuella positionen i utbufferten. Glöm inte att uppdatera utbuffertens aktuella position innan rutinen lämnas. Om bufferten blir full så ska ett anrop till outImage göras, så att man får en tömd utbuffert att jobba vidare mot.

Parameter: adress som strängen ska hämtas till utbufferten ifrån (buf i texten)

4.2.4 putChar

Rutinen ska lägga tecknet c i utbufferten och flytta fram aktuell position i den ett steg. Om bufferten blir full när getChar anropas ska ett anrop till outImage göras, så att man får en tömd utbuffert att jobba vidare mot.

Parameter: tecknet som ska läggas i utbufferten (c i texten)

4.2.5 getOutPos

Rutinen ska returnera aktuell buffertposition för utbufferten.

Returvärde: aktuell buffertposition (index)

4.2.6 setOutPos

Rutinen ska sätta aktuell buffertposition för utbufferten till n. n måste dock ligga i intervallet [0,MAXPOS], där MAXPOS beror av utbuffertens storlek. Om n < 0 sätt den till 0, om n > MAXPOS sätt den till MAXPOS.

Parameter: önskad aktuell buffertposition (index), n i texten

4.3 Körexempel med testprogrammet

När programmet testas kan en lyckad körning med biblioteket kompilerat och länkat ihop med testprogrammet se ut som något i stil med det här (användarinmatningar är återgivna i kursiv stil):

```
Körexempel

Start av testprogram. Skriv in 5 tal!

1 2 -47

5 7 Kalle

1+2-47+5+7=-32

Kalle

125

Slut på testprogram
```

5 Litet exempelprogram

Här följer ett litet kodexempel i Intel x64 assembler som kan testas som uppvärmning. Funktionen borde vara känd sedan Laboration 1, men då skrev ni den i ARMv6 assembler.

BTH

```
.data
1
     resMsg: .asciz
                       fak=%d\n''
2
     buf: .asciz
                       "xxxxxxxx"
3
     endMsg: .asciz
                       "slut\n"
4
5
        .text
6
7
        .global main
     main:
8
                               #Stacken ska vara 16 bytes "aligned"
                  $0
         pushq
9
         movq
                  $5, %rdi
                              # Beräkna 5!
10
         call
11
                  fac
         movq
                  %rax, %rsi #Flytta returvärdet till argumentregistret (arg2)
12
         movq
                  $resMsg, %rdi # skriv ut Fak= "resultat", adr. till formatsträng i arg1
13
         call
                  printf
14
     # läs med fgets(buf,5,stdin)
15
                  $buf, %rdi # lägg i buf, adr. arg1
16
         movq
                              # högst 5-1=4 tecken, arg2
                  $5,%rsi
17
         movq
                  stdin, %rdx # från standard input, arg3
         movq
18
         call
19
                  $buf, %rdi # adress till sträng i arg1
         movq
20
                  printf
         call
                              # skriv ut buffert
21
                  $endMsg, %rdi # följd av slut
         movq
22
         call
                  printf
^{23}
                  %rax
24
         popq
25
         ret
                  # avsluta programmet
26
27
28
29
         \# Här finns funktionen fac = n! (rekursiv)
30
31
     fac:
                  $1,%rdi
                             # if n>1
         cmpq
32
                  1Base
         jle
33
                  %rdi
                             # lägg anropsvärde på stacken
         pushq
34
                             # räkna ned värdet med 1
         decq
                  %rdi
35
                            # temp = fakultet av (n-1)
         call
                  fac
36
                  %rdi
                             # hämta från stack
37
         popq
38
         imul
                  %rdi,%rax
                             # return n*temp
39
         ret
                             # Återvänd
40
     lBase:
41
                  $1,%rax
                             # else return 1
42
         movq
                              # Återvänd
43
         ret
```